

[Mimi Jakobsen]

vet op til den forpligtelse, der ligger i at hjælpe de svagere funderede europæiske lande, det være sig de sydeuropæiske eller de østeuropæiske lande. Det glæder jeg mig til. Men jeg kender Fremskridtspartiets kræmmerholdning. Man vil være med, så længe vi kan rage noget til os, men når det drejer sig om at hjælpe andre op på et niveau, som vi både af menneskelige grunde og i øvrigt også af handelsmæssige grunde er interesseret i, så står Fremskridtspartiet af. Det er noget af det, jeg beklager mest ved nej.

Det er muligt, at hr. Lykketoft havde ret, da han tidligere på dagen sagde, at Socialdemokratiets vælgere ikke har stemt nej, fordi de ville nægte at udvise den solidaritet. Det tror jeg egentlig gerne. Men det, der bekymrer mig, er, at det bliver opfattet sådan i de sydeuropæiske og andre lande. Danmark var i første række, da vi kunne få noget ud af det som et af de rigeste lande. Nu, hvor det drejer sig om at fordele goderne, står Danmark af. Det gør mig ondt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Niels Helveg Petersen var en tur omkring det indre marked og nævnte, at Fremskridtspartiet havde anbefalet og selv stemt for. Det fortryder vi ikke. Vi går ind for de friheder. Men vi mener ikke, at retten til at kunne komme til Danmark, etablere sig i Danmark osv., at det også er retten til at melde sig på det danske bistandskontor. Det er nok dér, forskellen er mellem Fremskridtspartiets holdning og den holdning, som flertallet her i Folketinget har. Vi går ikke ind og vurderer, hvorfor danskerne har stemt nej, det afholder vi os fra. Der er sikkert ca. 1,6 millioner grunde til, at folk har stemt nej, og vi ønsker ikke at botanisere i folks grunde til at stemme nej.

Når hr. Duetoft taler om solidaritet, er det jo smukke ord, men det er ærlig talt forblømmende ord, når man tænker på, at solidariteten går ud på, at hr. Duetoft medvirker til at stjæle penge op af borgernes lommer i form af skatter for derefter at dele dem gavmildt ud. Den form for solidaritet vil vi simpelt hen ikke være med til.

Fru Mimi Jakobsen nævner nok en gang pensionisterne. Jeg slog det fast i mit tidligere indlæg, og jeg skal slå det fast igen: Det drejer sig ikke om pensionister; det drejer sig om sociale ydelser.

Fru Mimi Jakobsen ville heller ikke tro på, at der foregår milliardoverførsler fra Nord til Syd i EF. Jeg kan kun beklage, at fru Mimi Jakobsen ikke er informeret om, hvad der foregår i EF både med strukturfonde og sociale fondes osv. Milliardoverførslerne foregår selv i dette øjeblik. Det er beklageligt, at fru Mimi Jakobsen har så lidt indsigt i, hvad der foregår i EF.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Lige en præcisering til hr. Duetoft. Det er rigtigt, at vi ikke tror på, at vi kan stoppe de andre lande, hvis de vil gå videre. Men det centrale her er, at de ikke kan gå videre på baggrund af Maastrichttraktaten. Den er med den danske folkeafstemning død. Hvis de vil gå videre, bliver det en ganske besværlig sag – ikke mindst for de andre.

Så til hr. Niels Helveg Petersen. Det Radikale Venstre ved jo godt, alle ved godt, at vi på intet tidspunkt har sammenkædet vores modstand mod EF-unionen med spørgsmålet om de fremmede og udlændinge. Jeg vil derfor helt klart præcisere, at det står vi ved. Det har vi stået ved, det står vi stadig væk ved, og det vil vi i fremtiden stå ved.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Til hr. Duetoft vil jeg sige, at når Fremskridtspartiet og SF har stemt nej og anbefalet et nej, så har det været ud fra hver sin holdning, men vi har da i hvert fald ikke som tilhængerne skændtes under hele valgkampen. Det synes jeg egentlig er ret godt og ret flot af modstanderpartierne, og befolkningens bedømmelse er jo også, at nejsiden har været langt mere saglig end jasiden under kampagnen. Man må konstatere, at sådan er det.

Man bliver ved med at sige, at Fremskridtspartiet er det eneste parti, der siger, at Maastrichttraktaten er faldet på gulvet. Men det er ikke noget, vi siger, for det er jo sådan, at ifølge den gældende Romtraktat, EF's grundlov, skal man være enige. Vi har gentaget det og gentaget det og gentaget det, og det skal siges endnu en gang. Det er derfor, jeg savner et svar på mit evigt tilbagevendende spørgsmål, om man tager sig af, om der er ét eller flere lande, der